

**Nauicula siue speculum fatuoru[m] Prestantissimi
sacraru[m] literaru[m]**

Geiler von Kaysersberg, Johannes

Argentorati, 24. Jan. 1513

26 Studentiu[m] inutiliter (Studier narre[n]) Nole. Jnutilie[m]
gra[m]matica[m] discere aut docere: in dialectica diuitius torq[ui]ri:
rhetorica[m] negligere [et] poetica [con]taminari: quadruuio ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70346](#)

hoꝝ p̄icula ⁊ infaustissimos fines/miserias ⁊ infamias: q̄s q̄ noscere voluerit interroget Frāc. Petrar. q̄ hec luculentissime describit. Siqꝫ M. dem ⁊ hora transiſt ⁊ cuſa gelū plixū fuit. possent ex Franc. innumere nolle adduci: ſicut ſup de p̄p̄a fort. Nostꝫ erit nō talia aut eis ſimilia optare. Sed hec q̄ recitat Juue. videlz: Optādū est vt ſit mēs ſana in corpe ſano. Et bona fama/fides ⁊ moꝝ vita bonor. Et ſedeat v̄tus in caſto peſtore fulgēs. Sz quid. gentiles p̄duco: Gleniat ſapia eterna Christus Ieſus ⁊ doceat ſtultos illos qd optare debeat. Et qd h̄ est: Illud. qd petere iuſſit: ſiqdē qd h̄ petere ⁊ ſt optare. Ipa ſunt ſep̄tē numero q̄ optare h̄: vt ſanctificet nomē ſuū: adueniat regnū ſuū: fiat voluntas ſua: vt dē nobis panis q̄tidian⁹: dimittant p̄cā noſtra: non inducamur in tentatiōem: ⁊ liberemur a malo. Hec ſunt q̄ optare deſ bemus ⁊ orarc. Quicqđ p̄ter hec deſiderat optaſt aut petiſt ſtultū eſt: q̄ nō ēm ſumma ſapiam. Simus ḡ in bona pace ⁊ relinqm̄us oīmia diuīne voluntati: q̄ ſit benedicta in eternū. Amen.

Feria.v. post Letare.xxix. Martij.

Stultorū infinitus eſt numerus. Eccl. i. Loco euāgelij dixit reliq̄as heſtermi ſermonis. l. ſertā ⁊ ſeptimā nolas.

Ticesimæxtra turma eſt: inutiliſt ſtudētiū vel docētiū (Stu diernarē) Dico norāt̄ inutiliſt ſtudētiū: qz q̄ vñliſt ſtudēt/ nibil biſ prudētiuſ. Dinoſcunz at nolis q̄ elici poterūt ex Hugo. de ſc̄to Elicr. in. iiij. li. didaſcolon: ⁊ Poliſratico Ja an. li. viij. ⁊ Hervone p̄tra euriſitati ſtudētiū: ⁊ Bernardo ſup cātica ſermo. xxxvij. ⁊ Decreto. xxxvij. diſt. vbi Hieronym⁹ allegat ⁊ Holkor lectione. lxxij. A.

Prima nola: inutilē grāmaticā diſcere aut docere. In donato casu: casualia ⁊ t̄palia. In p̄ma p̄te de ſubiecto attributōis ⁊ de habitib⁹ in tellectualib⁹: qd ſcire eſt iam magiſtroꝝ p̄uectorꝝ ⁊ p̄tinet ad. vi. ethiſco. Et in p̄te. ii. de qnqz figuris/ regumie ḡti ⁊ ſuimpedimentis: qz alioque ſunt p̄t̄ elegatiſt q̄ incōgruitates: quēadmodū in elegatiſt Jacobi Sletſtateñ. videri poterūt: q̄ grāmaticas pueris vtileſ recenſer ⁊ qd ignominie pariat eius ignoratia docet.

Secūda nola: in dialectica diuīn⁹ torq̄ri. Bona eſt logica/utlis et n̄ necessaria in oī ſcia/dummo tpe ſuo dimoſciſt. Nā ⁊ de Auerroi dt (vt credo) Auicēna/q̄ eū errare fecerūt ignorātia logice/inexperiētia ⁊ cō fidētia. p̄p̄iū ūgenij. Q, ſi numis diſciſt aut docet noſcumēto crit: teſtis eſt Hiero. xxvij. diſt. Nōne vobis videt̄ in vanitate ſenſus ⁊ obſcuritatem mētis ingredi illū q̄ dieb⁹ ac noctib⁹ in dialectica arte torq̄t: ſcm p̄ acuūt/nunq̄ ſecant.

Tertia nola eſt: rheroricā negligere ⁊ poetica p̄taminari. Eſt nobis liā ars oratoria: p̄ q̄a eſt nobis ſuadēdi ⁊ diſuadēdi facultas oppora-

Studentium inutiliter

tunissimā p̄dicatori. Ad quā deseruit et poetica: sed multi nō ea utuntur moderate/ ḡ infatuant et contaminant ea: q̄r lasciuiores legūt Quidum de arte amandi et de amore. Proptiū et Tibullū turpissimū zōdomitā. Plane hos nemo leget tūt̄/ s; et stulti: cū eos dedeceat: de q̄b idē Hiero. vbi s;. Sacerdotes dei omissis euāgelijs et ppbcis vidūt̄ comedias legēt̄/ amatoria bucolicoꝝ vsuū vba cātare: tenere Vergiliū: et id qđ est in pueris causa necessitatis/ crūmē in se facere voluptatis. Igit̄ mo destē et suo tpe licitū est.

Quarta nola est: quadruuo seduci/ geometria/ arithmeticā/ musica astronomia vel astrologia. Si q̄s grāmaticā artē (ait b. Hiero. vbi s;) nouerit vel dialecticā/ vt recte loq̄ndi rōnem habeat: vt inter fa et falsa dijūdicet nō improbam⁹. Geometria aut et arithmeticā hñt in sua sci entia vitatē: s; illa scia nō est scia pietatis. Scia aut pietatis est nosse legere scripturas et intelligere ap̄hetas/ euāgeliō credere/ ap̄los nō ignorare etc. Hec Hiero. Sed quare de astronomia nō facit mentōcm⁹. Rñdet glo. qz bec abijt in dissuetudinem: vt. xxvij. q. ij. §. iō ita. Adde his tñ qđ Joānes ille magnus Salesbericē. in suo pollicranco de ius gis curialiū lib. vii. ca. ix. asserit. Poetas/ historicos/ oratores/ mathe maticos pbabilis mathematicē q̄s ambigit esse legēdos: maxime cuꝝ sine his viri esse neq̄ant vel nō soleat literati: cū tñ q̄s in ius suū vēdis cant animū: s; si polliceant notitiā rez/ v̄tutis tñ dedocēt̄ et submouēt cultū. Hec ille. Sūt ḡ in forib; salutāde.

Quinta nola est: doctrinas v̄ndere. Sunt qđā q̄ l; ex his q̄ legen da sunt/ n̄t̄b̄l p̄termittant: nulli tñ arti qđ suū est tribuere nouerūt/ s; in singulis legūt̄ oēs. In grāmaticā syllogismoz rōne disputat: in dia lectica inflectōes casuales inqrūt̄: et qđ magis irrisione dignū est/ in ti tulo totū pene legūt̄ libz: et inceptū tertia vir lectōe expediūt. Nō alios docēt hmōi/ sed suā ostētant sciam. Sed v̄tnā q̄les mibi tales oībus apparerent. Hec Hugo vbi supra.

Sexta nola est: modū in discēdo nō tenere. Qui se (inq̄t Paul⁹) pu t̄t aliqd scire/ nōdū scit q̄o oporteat cum scire. Et q̄s est mod⁹ scien dic. Ut scias q̄ ordine/ q̄ studio/ q̄ fine q̄q; nosse oporteat: vt ait b. Bernar. sup canti. ser. xxx vj. Quo ordine: vt id p̄us qđ maturi⁹ ad salutē. Quo studio: vt id ardēti⁹ qđ v̄chemētius ad amorē. Quo fine: vt nō manē gl̄am aut curiositatē/ aut aliqd silē/ sed tñ ad edificatōem tuam vel prumi. Sūt nanc̄ q̄ sciri volūt vt sciat: alij vt scian̄/ alij vt vēdat/ q̄rti vt edificēt/ q̄nti vt edificant. Pauci timeo hūc seruāt finē/ studiū et ordinē. Pax curat a q̄busdā iuristis de titulis/ de summa trinitate et fide catholica/ de obseruatōe ieiunioꝝ/ de vita et honestate clericōꝝ/ de cele. missaꝝ/ de pc. et re. q̄ respiciunt aie salutē: s; multū de for. et 2pc. et de app̄el. Sic et theologi pax de morib; de speculatōe multū.

¶ Septima nola est: in scia et morib; nō p̄ficere. Redēut miseri iūno

nes indocti et vitiosi: utique aliqui negligenter suorum preceptorum aliqui sua propria malitia. Quippe dum opera lis dare deberent student luxurias et alios vanitatis ludis spaciam et crapulis arti gladiatorie saltatibus exercitibus virium. Inde dana non modica parentibus quod substantia vas nec luxuriose sumpererunt sed et sibi ipsi maiora. Recentes enim indociti efficiuntur impotentes parasiti mutui benselini seruitores balneorum: si enim non peiora sequantur. Docet Seneca epistola. xx. quod cumque scolastici non sunt morigerati primum est ex parte doctoris primum ex parte discipulorum. Aliquid inquit principiatur virtus peccati: quod vos docet subtile disputare non vivere. Aliquid discentium: quod propositum ad preceptores afferunt non animum excollebitur ingenium. Tult dicere quod hec sola est intentio scolasticoz coiter ingeniorum colere per scientiam non aut amorem per virtutes. Sed talis animus non tenetur postquam. qd: Bonitatem et disciplinam et scientiam doce me: ut ait Halkot le. lxxij. Et

Octaua nola est: ad titulos dignitatis magistralis properare. Non contumaciam quatuor didicerint sed quodcumque in universitate steterit. et ut eorum verbi vestiarum quoniam et pleuerint libros: videlicet ad magisterium vel doctoratum regnos audierint non an intellexerint. Tunc enim mox aduolant ad titulos magistrales inde exultat. Quid fatue quod glorialis de titulo magistrali sine scientia? Quid capuo quod glorialis de frondibus vernis an tabernaculorum ubi pendulum et acidum vinum venditur a te? Sed nunquam et capuo suis fallitur arbitrio. Sunt certe aliqui sic fallacijs assuefacti ut logos vobis fallendi alios ad extremum et se fallere incipiatur: quodcumque diu suasceret alios aliqui persuadeant sibi: et quod falsum sciuerint vero credant. Ea quod supius posita sunt sub prima turba et illic obmissa possent huius metaphora nolaz addi: aut alios inseri: quod ex Bernardo sumptu rete.

Nona nola est: in disputando puicaciter ostendere. Bone sunt disputatores et elucidatice virtutis dummodo presidem sit resolutus et arguentes transq[ue] illi. Ecce vero res cum tentacione quod perculdubio ex irani gloria peccat nolente vincit agit non lumina et nubila perdibunt. Tales clamores apparere volunt coram hominibus vulgaribus: siquidem illos doctiores putant quod sonorosius auferunt clamores. xlviij. dist. §. i. et ii. Rogamus.

Fer. vi. post Letare. xxx. Martij.

Stultorum infinitus est numerus. Eccl. i. Euangeliu.

Iecclimaseptima turma est: temerarie etra deum loquettum

v (Stroffnarren) Ipsi sunt qui deum in suis opibus corripunt. Dic noscunt autem tribus nolis:

Prima nola est: arguere de nimia severitate. Sunt qui de deo conqueruntur cum multum affliguntur vel magna paupertate vel infamia vel persecutio vel infirmitate aut tentatio: dicentes deum esse crudelē erga se vel alios tribulatos: et plus eis aduersitatis dare quam portare possint: et se a deo esse derelictos et abiectos. Quidque grandis est bec stulticia fratres: ut